

De bestrijding van onkruiden blijft een van de belangrijkste problemen in de teelt van vaste planten. Hoewel er de afgelopen jaren een paar bodemherbiciden zijn bijgekomen, is door het wegvallen van afbrandmiddelen schoon beginnen en eindigen een probleem.

Middelenbeleid gebaat bij informatie uit het vak

Tekst: Henk van den Berg
teelt- en bedrijfsadviseur

Fotografie: René Faas

Finale en Basta gaan hun laatste jaar in en Reglone staat op de nominatie om te verdwijnen, terwijl niemand weet wat er met Roundup gaat gebeuren. Alternatieven zoeken zal erg lastig worden en heeft tijd nodig. Zomaar meer van de toegelaten bodemherbiciden gaan gebruiken om in de winter schoon te blijven, is ook geen haalbare oplossing. De alternatieven zullen vooral gezocht moeten worden in de biologische hoek. Hier is meer ervaring met het afbranden van onkruid door gasbranders en met mechanische bestrijding.

Dat hier veel haken en ogen aan zitten is duidelijk, maar extra aandacht hiervoor wordt wel noodzakelijk. Als er niet schoon kan worden begonnen, is er al een probleem voordat het seizoen begint. Bodemherbiciden al in de winter toepassen

heeft als nadeel dat de hoeveelheid gebruikte werkzame stof groter wordt. Tevens is het risico dat er te veel middel in de grond achterblijft groter en dus ook de kans op schade hierdoor.

Alternatieven als afbranden door azijn- en ammoniumpreparaten hebben nog niet laten zien echt succesvol te zijn, zeker niet op grotere oppervlakten. Waarschijnlijk proberen kwekers de alternatieve middelen ook niet echt goed uit en delen ze veel te weinig informatie over eventuele mogelijkheden. Elkaar op de hoogte houden over de alternatieven werkt veel beter dan wanneer iedereen zijn eigen proefjes doet en dit voor de collega's achterhoudt omdat dit zogenaamd een voorsprong zou geven. Samen is er veel meer informatie te verzamelen, waarvan dan ook samen geprofiteerd kan worden.

MIDDELENBELEID

Het middelenbeleid is op dit moment gebaseerd op een combinatie van emotie en onwil. Natuurlijk krijgt de regelgever de schuld als

een middel verdwijnt. Toch gaat hier iets aan vooraf. Op de achtergrond reageert de politiek heel sterk op elk negatief bericht over gewasbeschermingsmiddelen. Verbieden kost blijkbaar minder kiezers dan zoeken naar een goed alternatief. Hierbij komt de negatieve berichtgeving van de grootwinkelbedrijven en de tuincentraketens, die nu al toegelaten middelen niet meer in hun producten willen hebben. Een oorzaak die minder in beeld komt, is de onwil van de chemische industrie om de middelen voor ons aan te vragen. Een aanvraag indienen en het dossier aanleveren is dusdanig duur, dat het voor een producent niet meer interessant is om een middel op de markt te houden. Zeker als de sector niet te kennen geeft dat deze middelen nodig zijn, zal bijvoorbeeld de belangenbehartiging hiervoor ook niet in de bres springen. Om middelen in stand te houden is informatie vanuit het vak dus meer dan welkom. Als onze belangenbehartigers niet exact weten wat er speelt, kunnen ze ook niet voor ons vechten.